

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 258.

Tredie Session.

77de Møde.

Onsdagen den 11te Februar.

(Forts.)

Vardenfleth (fortsat): Jeg troer, at Erfaringen paa det Bestemteste beviser, at enhver Sag, der i og for sig er nogenlunde god, i Regelen kan finde en Sagfører, og det er vistnok en reen Undtagelse, hvad der her idag er berørt, at ingen Sagfører har været villig til at overtage en enkelt Sag. Jeg skal ikke indlade mig paa at bedømme, om dette ligger i Sagen selv eller i personlige Forhold; thi da jeg aldeles ikke kjender noget til Sagens specielle Beskaffenhed, kan jeg naturligviis ikke have nogen begrundet Mening derom, og jeg nægter heller ikke, at det jo vel kan indtræffe i en By, hvor der kun er saa Sagførere, at disse kunne staae i saadanne personlige Forhold og Forbindelser, at de ugjerne paatage sig en Sag; men Erfaringen viser netop, ogsaa i nærværende Tilfælde, at det ikke bliver umuligt for den enkelte Mand at finde En, der vil paatage sig hans Sags Førelse. At der i nærværende Tilfælde imod en enkelt Mand skulde være spillet en Cabale, som Regjeringen skulde have understøttet, finder jeg, om jeg saa maa kalde det, at være en Beskyldning imod Regjeringen, som efter min Formening er aldeles ubegrundet. Der er vistnok i denne Sag fra Regjeringens Side gaaet frem med den største Samvittighedsfuldhed, ligesom i alle andre Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om slige Sager. Jeg veed af Erfaring, at man ikke uden Grund nægter Bevillinger; men fordi der tidligere har været givet Bevillinger af denne Art, er der ingen Forpligtelse for Regjeringen til at tilstaae lignende Bevillinger; der er en Berettigelse for Regjeringen tilstede, men at bedømme, om en

saadan Berettigelse i det enkelte Tilfælde skal afbenyttes, eller om den skal nægtes, er vedkommende Ministeriums Sag, og jeg tør vistnok forudsætte, at Ministeriet i dette Tilfælde har havt tilstrækkelige Grunde for sin Nægtelse.

G. Winther: Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amt (Vardenfleth) har meent, at det muligt laa i denne Sags Beskaffenhed (Vardenfleth: Nei!). Det forekommer mig, at han antydede det; han sagde, at Regjeringen havde havt god Grund til at nægte Bevilling, og derfor troede jeg...

Formanden: Det blev ikke paastaet, at det laa i Sagens Beskaffenhed. Den ærede Rigsdagsmand udtalte udtrykkeligt, at han ikke kjendte Sagen og ikke vilde udtale sig om den.

G. Winther: Den ærede Rigsdagsmand udtalte tillige, at Regjeringen maatte have havt en Grund. Jeg vil spørge, hvilken anden Grund kan der være til at nægte at bestikke en Procurator, naar en Mand ikke kan finde en saadan paa det Sted, hvor Sagen skal føres, ad den frivillige Vej, naar det ikke skulde ligge i Sagens egen Natur, og derfor er det, jeg har troet, at han meente dette. Naar han derimod erklærer det Modsatte, saa kan jeg jo være tilfreds dermed. At Sagen har kunnet finde en Forsvarer, har jeg jo allerede nævnt her, idet jeg har faaet en af Høiesterets-Advocaterne til at overtage sig den, og jeg troer, at deri er ligesaa megen Garanti for, at det ikke er en slet Sag, som der kan være Antydning af, at det er en slet Sag deri, at nogle Underretsprocuratorer i en By have nægtet at paatage sig den.

Tscherning: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en personlig Bemærkning?

Formanden: Afslutning af Forhandlin-